

Wielolufowy lotniczy karabin maszynowy JaKB-12,7

12,7 mm Wielolufowy lotniczy karabin maszynowy JaKB-12,7

Czterolufowy lotniczy karabin maszynowy z obrotowym blokiem lufy. Specjalnie dla Mi-24 pod koniec lat 70.-tych XX wieku, opracowano gondole śmigłowców GUV-8700 (indeks UV Air Force 9-A-669 , jeden czterolufowy karabin maszynowy JakB i dwa czterolufowe GShG).

Historia konstrukcji

Projektowanie nowego szybkostrzelnego karabinu maszynowego kal. 12,7 mm dla śmigłowca Mi-24 rozpoczęło się w Biurze Projektów Inżynierii Instrumentalnej zgodnie z Uchwałą Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR nr 1044-381 z dnia 26 grudnia 1968 roku.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Czechy, Praga-Kbely – Muzeum Awiacji

Lotniczy wielkokalibrowy karabin maszynowy JaKB-12,7 został opracowany przez dwóch konstruktorów: P. G. Jakuszewa i B. A.

Borzowa jako następca przestarzałego wielkokalibrowego karabinu maszynowego A-12,7. Testy fabryczne przeprowadzono w roku 1969 rok, a przyjęto go do uzbrojenia dopiero w roku 1977 rok. Został on zastosowany jako uzbrojenie śmigłowca Mi-24D i Mi-24W, znajduje się on w zdalnie sterowanym stanowisku USPU-24. Ponadto wielkokalibrowy lotniczy karabin maszynowy JaKB-12,7 wraz z dwoma karabinami maszynowymi GSzG-7,62 może być przenoszony w gondoli GUW. Taka gondola może stanowić uzbrojenie śmigłowców Mi-24W, Mi-24P oraz Ka-29TB. Opcjonalnie gondola GUW może zawierać zamiast wielkokalibrowy karabin maszynowy JaKB-12,7 granatnik AGS-17A.

Wstępne (fabryczne) testy karabinu maszynowego przeprowadzono pod koniec 1969 roku, jego produkcję w Zakładach Mechanicznych w Kovrovie rozpoczęto w 1972 roku, ale do służby wszedł dopiero w 1977 roku.

Krzywkowy silnik gazowy składa się z pojedynczego tłoka otaczającego sprzęgło gazowe wspólne dla czterech luf z dwiema wnękami, w które włożone są otwory wylotowe gazu z każdej lufy, tak że przy każdym strzale gaz prochowy wchodzi sekwencyjnie do różnych wnęk, zmuszając tłok do wykonywać ruchy posuwisto-zwrotne. Ten ruch tłoka w stacjonarnej kopiarce zamieniał się na obrót bloku lufy karabinu maszynowego. Rozkręcanie bloku luf odbywa się przy każdej serii strzałów z urządzenia rozrusznika sprężynowego, które magazynuje energię pod koniec serii strzałów, gdy blok hamuje i w tym momencie dwa ostatnie naboje w serii taśmy nabojoyej są wystrzeliwane.

Zastosowanie wojskowe ujawniło wady konstrukcyjne karabinu maszynowego. Do nich zaliczają się głównie kapryśność spowodowana zanieczyszczeniem i przegrzaniem karabinu maszynowego. Problemy z ruchem paska naboju. Ponadto po 250 strzałach karabin maszynowy „pluł” i zaciął się. W rezultacie praktyczne zużycie amunicji sięgało 500 sztuk na lot.

Śmigłowiec Mil Mi-24D

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Muzeum Lotnictwa, Koszyce – Słowacja

Cechy konstrukcyjne karabinu maszynowego, a mianowicie geometria jego komory, odmienna od innych karabinów maszynowych zasilanych tym samym nabojem, doprowadziły do niepowodzenia tego, co planowano od drugiej połowy lat 70.-tych XX wieku. przejście nabojów 12,7 mm z tulei mosiężnych na stalowe.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne: JaKB-12,7

- Państwo – Związek Radziecki
- Rodzaj broni – wielolufowy lotniczy wielkokalibrowy karabin maszynowy
- Zasada działania broni – przeładowanie energią gazów prochowych
- Kaliber lufy – 12,7 mm
- Liczba luf – 4 sztuki
- Zastosowany nabój – 12,7 mm x 108 mm
- Wymiary konstrukcji:
 - Długość broni – 1345 mm
 - Wysokość broni – 190 mm
 - Szerokość broni – 145 mm
- Masa broni – 45 kg
- Prędkość wylotowa pocisku – ok. 800 m/s

- Szybkostrzelność teoretyczna – 4000-5000 strz./min.

Bibliografia

1. <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%AF%D0%BA%D0%91-12,7>
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/Karabin_maszynowy_JaKB-12,7